

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನ: ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಯಶೋಧ ಎಸ್. ಪಿ

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

Abstract:

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಮಾನವನ ಜೀವನಾನುಭವ, ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ, ಶ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಆದಿಮಾನವನ ಗುಹಾಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿನ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಜನಪದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ಈ ಕಲಾಪರಂಪರೆಯ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತವೆ. ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಸೌಂದರ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಲೇಖನವು ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನದೊಂದಿಗಿನ ಅದರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ.

Keywords: ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಜನಜೀವನ, ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳು, ಶ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಇಂದಿನ ಮಾನವನ ಬದುಕು ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ಬದುಕು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಸರಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದಿಮಾನವನಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಜೀವದ ಹಂಗನ್ನು ತೊರೆದು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಮೂಲಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡನು. ನಂತರ ಸಂಘಜೀವಿಯಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆನಿಂತು ಬದುಕಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ

ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗತೊಡಗಿದವು. ಇವು ಮುಂದೆ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು.

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೀಕ್ಷಣೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿವೆ. ಗುಹೆಗಳ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮಾನವರು ಹಾಗೂ ಬೇಟೆಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪುರಾತತ್ವ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ದೊರೆತಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಂತೋಷವು ಕುಣಿತ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಮಾನವನ

Please cite this article as: ಯಶೋಧ, ಎಸ್. ಪಿ. (2025). ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನ: ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ. ಸೃಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ನೋವೇಟಿವ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, 4(4), 125-130

ಧ್ವನಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನೆರವಾಗಿರಬಹುದು. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತಗಳ ಆರಂಭಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾನವನ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ, ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಹಿಕ ಬದುಕಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು.

ಆದಿಮಾನವನು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಕೋಪಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಗುಹೆಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಗುಹೆಗಳು ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಳಗಳಾಗಿದ್ದುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿಯೂ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಮಾನವನ ಜ್ಞಾನ, ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಂತೆ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪರಂಪರೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು.

ಆದಿಮಾನವನ ಗುಹಾಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಆರಂಭ

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಟ ಚಿತ್ರಕಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಉದ್ದೇಶ, ತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರ ಅನುಭವಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲಾಪರಂಪರೆಗಳು, ಆಶ್ರಯದಾತರು ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಎರಡೂ ಪರಂಪರೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ

ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರ ಭಾಗ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳು ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಮಾನವನ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ಮಹತ್ವದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ರಾಯಚೂರು, ಕಲಬುರಗಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಮತ್ತು ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಪುರಾತತ್ವ ನೆಲೆಗಳು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣಿನ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಳಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಗೂಳಿ, ಹಸು, ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನವರ ಆಕೃತಿಗಳು ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ.

ತೆಕ್ಕಲಕೋಟೆ, ಸಂಗನಕಲ್ಲು, ಗೊಂಬಿಗುಡ್ಡ, ತಾವರಗೇರಿ, ವಾಲಿದಿಬ್ಬ ಮತ್ತು ಸಿಡಿಲುಗುಂಡಿಯಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಲಾಚಿತ್ರ ಪರಂಪರೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುರಾತತ್ವ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳ ರೇಖೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಂದಿನ ಮಾನವನ ಪರಿಸರ, ಬೇಟೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವು ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ಅದು ಮಾನವನ ಜೀವನೋಪಾಯ, ಪರಿಸರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಚಿತ್ರಗಳ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಅವುಗಳ ಕಾಲಮಾನ, ಪುರಾತತ್ವ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆಹಾರ**ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ****ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯವರೆಗೆ**

ಆದಿಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದನೆಯು ಪ್ರಮುಖ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೇಟೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವನು ಕ್ರಮೇಣ ಕೃಷಿ, ಪಶುಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ನೆಲೆಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅವನ ಜೀವನಶೈಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದವು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಮಾನವರು, ಈಟಿ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಕೃತಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚಿತ್ರಣಗಳೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಕಾಲಮಾನ ಮತ್ತು ಪುರಾತತ್ವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆಹಾರ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಬದುಕುಳಿಯುವ ಹೋರಾಟದ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವನ ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿತು. ಬಣ್ಣಗಳು, ರೇಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೆಳೆದಂತೆ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಹೆಚ್ಚು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ, ಚಂದ್ರವಳ್ಳಿ, ಹೆಮ್ಮಿಗೆ, ಹೆರಕಲ್ಲು, ವಡಗಾಂವ್ ಮತ್ತು ಮಸ್ತಿಯಂತಹ ಪುರಾತತ್ವ ನೆಲೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಜೀವನದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಪುರಾತತ್ವ ಅವಶೇಷಗಳು ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳ ಜೀವನಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ.

ದೇವಾಲಯಗಳ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಣಚಿತ್ರ ಪರಂಪರೆ

ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳ ನಂತರದ ಕಲಾ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಗುಹಾಂತರ ದೇವಾಲಯಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿನ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅಜಂತಾ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೋರದ ಗುಹಾಚಿತ್ರಗಳು ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಾದಾಮಿ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಜಯನಗರ, ಲೇಪಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಸೀಬಿಯ ದೇವಾಲಯಗಳ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು ರೇಖಾವಿನ್ಯಾಸ, ಬಣ್ಣಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಕಲಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ.

ಈ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಥನಗಳು, ಪೌರಾಣಿಕ ಪಾತ್ರಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ಮಾನವ ಆಕೃತಿಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಇವು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಕಲಾಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಮೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಜನಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಲಾ ಪರಂಪರೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಹೊಯ್ಸಳರ ಕಾಲದ ಕೆಲವು ದೇವಾಲಯಗಳ ಒಳಭಾವಣೆ ಮತ್ತು ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿನ ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಕಲಾತ್ಮಕ ಪರಂಪರೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಜೈನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ.

ಮೂಡುಬಿದಿರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜೈನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳ ಪರಂಪರೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಧವಳ, ಜಯಧವಳ ಮತ್ತು ಮಹಾಧವಳ ಕೃತಿಗಳು ಜೈನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಅಲಂಕಾರ, ಅಂಚುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಅವುಗಳ ಕಾಲಮಾನ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಜೈನ ಕಲಾಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷರು, ಯಕ್ಷಿಯರು, ಮುನಿಗಳು, ಹೂವುಗಳು, ಗಿಡಮರಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಆಕೃತಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲೆಯ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯ ಛಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿನ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪರಂಪರೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೀಕ್ಷಣೆ, ಶ್ರಮ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು ಜನಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅರಮನೆ ಅಥವಾ ದೇವಾಲಯಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕಲಾಪರಂಪರೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಸಹ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕಲೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಮಾನವನ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕೃಷಿ, ಕುಶಲಕಲೆ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಶ್ರಮದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಒಂದು ಕಲಾಕೃತಿಯ ಹಿಂದೆ ಕಲಾವಿದನ ಅನುಭವ, ಅಭ್ಯಾಸ, ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜ್ಞಾನ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಜನರ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಕಲೆಯಲ್ಲ. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಲಂಕಾರ, ಮನೆಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು, ರಂಗೋಲಿ, ಹಬ್ಬದ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಚಿತ್ರಣಗಳು ಜನಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬಣ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಕೌಶಲಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಜನಪದ ಕಲೆಯು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಬ್ಬ, ಜಾತ್ರೆ, ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರಿಕ ಕಲೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರಮ, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ.

ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ

ಜನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಉಪಯುಕ್ತ ಕಲೆಗಳು: ಬುಟ್ಟಿ, ಕುಡಿಕೆ, ಮಡಕೆ, ಕೃಷಿ ಉಪಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಬೇಟೆಯ ಸಾಧನಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದವು ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇವು ಜನರ ದೈನಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ಆರಾಧನಾ ಕಲೆಗಳು: ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ದೇವೋಪಾಸನೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಕಲೆಗಳು ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಭೂತಾರಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ವೀರಗಾಸೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಲಂಕರಣ ಕಲೆಗಳು: ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳು, ದೇಹಾಲಂಕಾರ, ಗೃಹಾಲಂಕಾರ, ಜಡೆ ಮತ್ತು ತುರುಬಿನ ವಿನ್ಯಾಸ, ಹಚ್ಚಿ ಹಾಗೂ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳು ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇವು ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುರುತು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ.

ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳು: ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇವು ಮಾನವನ ಭಾವನೆಗಳು, ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ರಂಗೋಲಿಯು ಅಲಂಕರಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೊಂದಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ, ವೇಷಭೂಷಣ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಗಳು

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಗೋಡೆ, ಬಂಡೆ ಅಥವಾ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವುದು, ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು, ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದೂ ದೃಶ್ಯಕಲೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮಗಳಾಗಿವೆ.

ಹುಲಿವೇಷ, ಕರಡಿಕುಣಿತ, ಸಿಂಹನೃತ್ಯ, ಸೋಮನಕುಣಿತ, ಬಹುರೂಪಿ ವೇಷ ಮತ್ತು

ಹಗಲುವೇಷದಂತಹ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ, ವೇಷಭೂಷಣ, ಮುಖದ ಅಲಂಕಾರ ಮತ್ತು ದೇಹಭಂಗಿಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಾದ್ಯಗಳ ಲಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರವ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಜೀವ ತುಂಬುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಸ್ವತಂತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಬಣ್ಣಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ವಿನ್ಯಾಸ, ವೇಷಭೂಷಣಗಳ ರೂಪ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಕೇತಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕಲೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಗುರುತುಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಮೃತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಬದುಕು

ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗಿನ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಜೀವನಾನುಭವಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಹಬ್ಬ ಅಥವಾ ಜಾತ್ರೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದು, ರಂಗೋಲಿ ಬಿಡಿಸುವುದು, ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವುದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜ್ಞಾನ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆ, ಬಣ್ಣಗಳ ತಯಾರಿಕೆ, ಚಿತ್ರಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು

ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಕೇವಲ ದೃಶ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ಅದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಆಗಿದೆ.

ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕಲೆಗಳ ನಿರಂತರತೆಯು ಜನಪದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆನಪಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಮಾನವನ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ, ಜೀವನೋಪಾಯ, ಶ್ರಮ, ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನುಭವಗಳ ದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಿಮಾನವನ ಶಿಲಾಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೇವಾಲಯಗಳ ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿನ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು, ಮನೆಗಳ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ವೇಷಭೂಷಣಗಳವರೆಗೆ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ. ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೇವಲ ಕಲಾತ್ಮಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಜನರ ಜೀವನಶೈಲಿ, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಉದ್ಯೋಗಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸ್ವತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಅಡಕವಾಗಿವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪುರಾತತ್ವ ನೆಲೆಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಜನಪದ ಕಲಾವಿದರ ಕೌಶಲದ ದಾಖಲಾತಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಭೂತಕಾಲದ ನೆನಪಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯದೆ, ವರ್ತಮಾನದ ಜನಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವ ಜೀವಂತ ಕಲಾಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ. ಪುರಾಣ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ದೇಶೀವಾದ.
- ದೇಜಗೌ. ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ.
- ರಾಜೇಂದ್ರ ಚೆನ್ನಿ, ದೇಶೀವಾದ.
- ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪುರ, ಜಾನಪದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು.
- ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪುರ, ಬಂಡಾಯ ಜಾನಪದ.
- ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪುರ, ಗಂಧದ ಮಡುವ ಕಲಕೂತ.